

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4052/2022
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Караклајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1940/22 од 04.07.2022. године, у седници одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1940/22 од 04.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1940/22 од 04.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 459/19 од 01.03.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу за период од 19.02.2016. године до 19.02.2019. године на име неисплаћене увећане зараде – додатка на плату, по основу дежурства ван радног времена (приправности) исплати појединачно одређене новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 140.689,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1940/22 од 04.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата тужиоцу увећане плате по основу додатка на плату за приправност. О овом праву тужиоца и висини тражене разлике, нижестепни судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.02.2019. године, а вредност предмета спора је 169.464,98 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинско правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић